

Безсоння

Ростислав Іванців

Скрегочуть жаби між міських асфальтів
Відлуння їх розмов вбивається в вікно
І я скрегочу з ними в такті вальсу
бо ж сон мені не сниться все одно

Ледь тихим співом хор пташок в деревах
проникливо дзвенить аж імітують цвіркуни
І я співаю в подумках про себе
бо ж все одно не сниться сон мені

Гуркоче басом в далині, від рейок електричка
збиваючи повітря в звуковий потік
І я гуркочу всередині серцем так не звично
бо ж сон не сниться все ніяк мені

Та тільки місяць зверху, мовчки б'є сигнали
Вербальні жести в небі кидають зірки
А я стою та мовчки все це споглядаю
бо саме тиша ця забрала в мене сни

Травень 2023